le være klogere en Kristus, at ville vælge og vrage i ham? Men nu er vi ogsaa lige ved den store Grundforskel mellem sande Kristne og Ikkekristne. Hos de første udspringer Idealet af Kristus i mig, hos de sidste udspringer det simpelthen af „Jeget". Hos de Kristne har Guds Aand faaet Magten og former Idealerne, hos de Ikkekristne har Jeget Magten, som saa danner sig sine egne Idealer. Grundvæsenet i Kristus er den ydmyge selvopofrende og selvbenægtende Kærlighed, Grundvæsenet er i det menneskelige Ego, Jeget, ikke noget andet end Egenkærlighed, Selvhenfyn, det er selv, selv, selv hele Tiden. Det er netop ogsaa dette som møder os hos Ibsen, Bjørnson, Brandes Drachman og alle beslægtede Aander: De vil glimre og de vil herske, og naar de ikke faar Lov at herske, saa bliver de bitre. Det er skønt at se unge, begavede og begejstrede Mænd springe frem, med høje, lyse og stolte Idealer, de vil begejstre, de vil løfte, de vil lyse og lede, — men hvor nedslaaende at se dem, som de nedslaaede, pirrelige, gnavne, utilfredse, bitre og tvivlende gamle graahaarede Skikkelser, der saaledes gaar i Graven Sandelig, der er noget galt med dem. Det begynder med det glimrende, betagende Vid, men det ender med den bitre, bidende Satire. Hvorfor? — Fordi hele Grunden var hul, fordi hele Livet trods al Begavelsen og alt det betagende, hvilede paa Bedrag, det værste af alt Bedrag, nemlig Selvbedraget. Ikke saaledes hvor Kristus er Livsgrund. Se blot Martyrerne, de jublede og sejrede i det tilsyneladende Nederlag, i selve Døden. Kristus døde jo ikke med dem, deres Ideal døde ikke med dem, de vidste, det skulde fortsætte sig, fornyes og blomstre hos tusinde Slægter.

Ja, ja, siger nogle, men Romerkirken vil herske, og I lutherske Præster vil ogsaa herske. Ja, siger vi, og Menighederne vil herske over os. — Hvor er de herlige Idealer saa henne hos de Kristne? Er de saa mere og andet end Skyggebilleder, tomme Ord? — Ja se, derfor er det netop, at jeg sidder her og tumler med det. Vi trænger til at faa det sande kristelige Ideal klart frem. Vi trænger til at faa det klart frem for Tanken, i Bevidstheden, i Gennemførelsen. Det er jo ikke alle, som kalder sig Kristne, som er det. Det siger for den Sags Skyld ikke saa meget, om de kalder sig Kristne, Troende, Hellige, Omvendte eller noget andet. Alle disse Benævnelser kan bruges til Dække over Tomhed, medens de alle er gode om Virkeligheden svarer til Navnet. Det er heller ikke nok, at man bekender sig til disse Menneskers Gruppe og til Kristus selv, at man tilegner sig deres Udtryk og Talemaader. Grunden kan godt være hul under alt dette. Og ud fra noget saa hult hverken kan eller skal man forsøge Kristendommens Sandhed og Ægthed. Og selv der, hvor Kristus med sin Aand bor i Hjertet, findes alt for meget af det medfødte „Jeg". Derfor er det nødvendig „daglig at døde den gamle Adam, daglig at føre sig Kristus." Men hvad har det med Idealet at gøre? — Ganske meget. Det er jo netop det vi trænger til at faa frem, klart, vinkende, herligt, lyst og betagende. Saaledes er jo nemlig Frelserens dejlige Skikkelse, og saaledes er han, naar han virkelig træder frem i sine Troende. Det falske Ideal kan synes betagende til en Tid og det gør det ofte, men Hulheden vil før eller siden gabe een imøde. Ikke saa det sande Ideal. Det kan tilsmudses, men fjerner du Smudset, staar det der lige klart, lige herligt. Og det forgaar aldrig, thi Kristus ophører aldrig at forbinde sig med sine sande Troende og at vinde Skikkelse i dem. Og saa dør Herskelysten, medens Tjenersindet kommer frem. Spliden ophører og Fred, Kærlighed og Sandrægtighed raader. Saaledes er Kristi Aand, saaledes er det kristelige Ideal. Havde vi blot mere af det! — Det var det fælles Ideal, men lad os nu betragte det forskellige.

Den objektive Kristus maa subjektivt tilegnes, med andre Ord: den himmelske af Gud givne Kristus maa bryde igennem i mit personlige Liv. Men mit personlige Liv er forskelligt fra alle andre Personers Liv, og derfor bærer Kristus i os noget af et personligt Særpræg. Og det er godt, at det er saaledes thi saa bliver der Plads til Personligheder. Derfor er Kristendommen ikke en socialistisk Udjævning, men den er en Enhed af Mangfoldighed der. Dette stemmer med Guds uendelige Visdom og Rigdom. Som disse aabenbares hos den maalløse Skabning, hos Planter og Dyr, saaledes aabenbarer de sig, kun langt rigere, hos hans personlige Skabninger, men mest hos de genløste. Det er de mange Lemmer paa det ene Legeme. Disse skal ikke blot taale hinanden, men de skal elske, tjene og hjælpe hinanden. Men jo klarere, renere og mere straalende Idealet træder frem, jo bedre virkeliggøres denne herlige Enhed af Mangfoldigheder, som hedder Guds Rige. „Vær da I fuldkomne, ligesom eders himmelske Fader er fuldkommen." Der har du Idealet. Helt naaes det ikke under disse Stjerner, det er kun Overfladiskhed og Bedrag, der kan indbilde sig dette. Men at stræbe henad imod Maalet, det er den Kristnes Opgave her paa Jord. Og det er en herlig Opgave. Vi taler om at slippe hjem, og det maa vi vel tale om, naar vi ser hen paa vor store Ufuldkommenhed og vore mange Synder og Skrøbeligheder. Men som Kristne har vi dog Ret til at tro disse dækket af den blodkøbte Retfærdighed. Og vi har Ret til mere, vi har Ret til at hæve Blikket, spænde Musklerne, ile raskere og løbe hurtigere hen mod Maalet! Fuldkommenheden. — „Det staar ikke til den, der vil, eßheller til den, der løber, men til Gud, som er barmhjertig!" Det er sandt. Men det er ogsaa sandt, at „Gud virker i os baade at ville og at virke efter sit Velbehag", og med ham kan og skal der naas noget.

Hvor skal denne Kamp saa udkæmpes? Hvor skal dette „noget" naas? Svar: I særdeleshed det daglige Liv. I det daglige Liv tilbringer vi vore fleste Stunder, der vinder vi vore fleste Sejre, og der lider vi vore hyppigste Nederlag. Netop derfor gælder det, at vi ikke taber Idealet af Sigte under det dagligdagse. Der er store Prøvelsens Stunder, da det gælder at holde Stand, og der er store Opløftelsens Stunder, hvor Troeslivet viser sig i Styrke og Glans. Men hvad der træder frem i de store Øjeblikke er ofte formet under det dagligdagse. Derfor gælder det om at frigøre sig fra de hverdagslige Synder, hvor de sig over Smudset, saasom Misundelse, Brede, Gnavenhed, Bitterhed, Nysgerrighed, Dagtallelse, Hovmod Herskelyst, Ærgerrighed, Gerrighed, Blødagtighed, urene Tanker og Ord, Ukærlighed og alt saadan noget, noget, som altfor lidt paagtes blandt os. Det gælder at holde Skjoldet blankt Lad Vaabenmærket være Mildhed Overbærenhed, Hengivenhed, Tjenstvillighed, Renhed, Fredsommelighed Barmhjertighed, Gavmildhed, Hjælsomhed, Offervillighed, Selvbeherskelse, Troesmod, Troskab, Udholdenhed, Kærlighed, Taknemmelighed, Lovprisning. Saaledes er Idealet. Hold fast paa det, du gamle! Endnu en liden Stund, og du har det hjemme hos Jesus, medens et lyst Minde bliver tilbage efter dig her paa Jorden. Jil efter det, du unge! Livet ligger for dig, din Frelser har Brug for dig, og Verden og Menneskene trænger til dig.

Lad Idealet lyse som en frisk Sommermorgen!

J. K. Jensen

Smaatræk.

Hvad Bladene derhjemme fra fortæller.

(Samlet af M. N. A.)

„Holbæk Amts Venstreblad" fortæller:

Naar Rekrutterne giver Møde, er der altid nogle Individer, som søger at unddrage sig de Straabadser, som Værnepligten medfører, ved at simulere en eller anden Sygdom. Saaledes indfandt der sig for kort Tid siden en ung Mand, om hvem der fortælles os Følgende:

Fyren var „stivbenet"; det ene Ben var aldeles ubøjeligt, og Manden var det samme. Man var overbevist om, at den Sygdom i Benet ikke var „ægte"; men hvad man end foretog sig med ham nyttede intet, han spillede Rollen ganske udmærket.

Saa blev han sendt paa Sygehuset til Overlægen.

— Hvad fejler De? spurgte Lægen.

— Det er Benet, der er stivt!

— Naa, er det stivt! Det er ic en kedelig Historie. Ja, jeg har ikke Tid til at undersøge Dem straks, men sæt Dem op paa Bordet der saa længe.

Jens sætter sig op, men glemmer ikke Rollen: Benet stikker vandret ud i Luften.

Overlægen ser det, men passer sin Dont, besørger de andre Patienter o. s. v.

Jens begynder at blive træt. Der gaar 5 Minutter, men Benet er stadig lige ud i Luften; 6—7—8 Minutter — det kniber, og Sveden triller ned ad Jens' Pande. 9—10—11 Minutter — Jens bliver blaa i Ansigtet af Anstrengelse, Benet begynder at dale; 11—12 og en halv — klask, der faldt Benet.

Overlægen havde fulgt med; han vender sig mod Jens: Hvad var det, De fejlede?

— Det var det stive Ben.

— Naa, var det det; herut, og det hurtigst muligt!

Jens' stak flukset af, hinker paa det foregivne stive Ben, der nu i virkeligheden var lidt generende for ham. Komedien var til Ende.

— — —

Fra paalidelig Kilde meddeles „Næstv. Tid." følgende lille Tildragelse fra Gardernes Tog gennem København ved Kongens Garnisonsjubilæum:

I et af de Kvarterer, som Toget med Kongen i Spidsen passerede, er en større Nybygning under Opførelse. Arbejderne ved denne, nogle og forre i Tallet, havde i Forvejen i enig Sammenslutning fattet den heroiske Beslutning paa demonstrativ Maade at indtage følgende Stilling paa Stilladset over for Majestæten og Toget under dettes Forbimarch: begge Hænder dybt begravede i Benklædelommerne. Snadden fastfiddende i Mundvigen og Hatten eller Huen urørlig fastfiddende paa Hovedet. Ja, saadan var Beslutningen. Men hvad er dog Menneskenes Forsætter? I alt Fald viste de sig her ikke at være grundmurede. Da Kong Christian var naaet ud for det paagældende Sted, hilste han her, som alle Vegne under TogetsGang, paa sin milde, udtryksfulde Maade op til Arbejderne. Formanden for disse fik i samme Øjeblik Hænderne af Lommerne, Rygetøjet af Munden og Hovedbedækningen af, og i samme Nu, som paa Kommando gjorde alle de andre ligesaa.

— — —

En Kone, hvis Kendskab til Trafikvæsen ikke var særligt omfattende, vilde ifl. „Nordjyll. Venstrebl." forleden rejse med Gribskovbanen. Hun havde hørt noget om, at der foruden Stationerne fandtes Holdepladser og Trinbrædter, og da hun ofte ved Overførslerne havde set Skilte med Paaskriften: „Holdt, naar der fløjtes", satte hun disse i Forbindelse med de fornævnte for hende noget mystiske Indretninger.

Hun satte altsaa Kursen mod den nærmeste Overførsel, og da hun saa Toget nærme sig, vinkede hun, alt hvad hun kunde, med Paraplyen — og fløjtede efter bedste Evne. Til hendes store Forbavselse og Ærgrelse fortsatte Toget imidlertid uanfægtet af hendes Signaler sin Kørsel.

For at give sit nedbrudte Humør Luft, ilede hun hen i den nærmeste Gaard og fortalte det passerede. Hun var dog noget tilbøjelig til at undskylde Togpersonalet, „for hun havde maaske ikke fløjtet højt nok, da hun ikke var vant til at fløjte. Men der stod da ellers tydeligt ndf paa Tavlen: „Holdt, naar der fløjtes."

Bøj dig.

Han vandred om i den store Stad,
Han følte en foulmende Glæde;
Som Knoppen skyder sig frem til Blad
Under Majnattens duggende Bæde,
Saa var han her i det voksende Liv,
Hvor Magter og Kræfter fremkalder et Bliv.

Han fandt sig en Plads, den tiltes ham god
Og Kræfterne voksed som bedst,
Hans Hjerte var varmt og ungt var hans Mod,
Og Livet en Glædesfest.
Det smaalige, karrige kendte han ej,
Han elskede Broderfamfundets Vej.

Han rakte en Haand til mangen i Nød
Og gav af sit eget helt frit.
Forgæves ingen ham bad om Brød,
Ved Sygelejet han tidt
Tilbragte den Nat, han trangte til Ro,
Var dog om Morgenen frisk og fro

Hans Dage svandt hen, hans Manddoms Kraft
Var end i sin fuldeste Flor
Og end ilød Humanitetens Saft:
Thi Trangen var lige stor
Ja større den syntes ham Dag for Dag,
Og kærere blev ham den gode Sag.

Men dybt i Hjertet, han følte det godt,
En underlig Tomhed frøb ind.
Hvad før for Tanken var stort blev smaat,
Det mørkned hans lyse Sind.
Da saa han dybt i sin egen Sjæl—
Hvad saa han da? Af han saa sig selv.

Kreds løb rundt om sit eget Liv
Og den, han kaldte sin Bror,
En Tagen sat for at skabe et Bliv
Foruden det skabende Ord.
Da bøjed han sig for Himlens Gud
Og bad ham fri sig af Nøden ud

Enhver, som beder, han og skal faa,
Det Ord endnu staar ved Magt.
Enhver, som paa Knæ vil til Korset gaa,
Skal kende dets lægende Kraft.
Enhver, som vandrer paa Livets Vej
Skal Livet finde alene i dig.

Hvor kan du dog tænke, oh Mand af Muld,
Som elsker dig selv og din Bror,
Og ser at vor Jord er af Jammer fuld,
At du har det frelsende Ord.
Bøj dog dit Hoved, løft op din Aand
Og fug din Kraft af din Skabers Haand.

S. Klyver.

Hvad Hedningemissionen udretter i vore Dage.

(Indsendt.)

De fleste Mennesker, der kun skaffer sig deres Nyheder gennem de sædvanlige Aviser, ved meget lidt, om noget af, hvad der i Virkeligheden er det mærkeligste og betydningsfuldeste, der for Tiden sker paa vor Jord. Hvem tænker sig, at vi ældre nulevende har oplevet flere og voldsommere Kristensforfølgelser end nogen anden Tid, selv de første Aarhundreder, da Romerriget af og til tog sig for at udrydde Kristendommen, ja at de, der er dræbte for deres Kristentros Skyld i det sidste Hundredaar, maaske er flere end Ofrene fra alle tidligere Hundredaar tilsammen. I Syrien i Armenien i Bulgarien, i Kinas forskellige Provinser og mange andre hedenske Lande har vel omtrent hundredtusinde Mennesker lidt Døden, fordi de ikke vilde fornægte Kristus. Især har jo Muhamedanerne været skrækkelige, med „den store Morder i Konstantinopel" Abdul Hamid i Spidsen. — Men hvem tænker sig ogsaa, at i det sidste Hundredaar er magne Gange flere omvendte til Kristendommen end i det første? Aldrig har der arbejdet saa mange Missionærer og indfødte Hjælpere derpaa, og aldrig har de saaledes strakt deres Virksomhed ud over hele Jorden, til dens yderste Grænser og dens inderste mørkeste Kroge.

Som et Eksempel kan vi tage Uganda midt i Afrika ved den store Sø Victoria Nyanza. Missionær David Livingstone, sagtens vor Tids største Opdagelsesrejsende, trængte som den første igennem hele Afrika, „det mørke Fastland"; men saa var han selv blevet borte, og 1871 sendte Bladet New York Herald da en af sine Medhjælpere Stanley ud at lede efter ham og hjælpe ham, hvis han trængte dertil. Det lykkedes, og Stanley gjorde da senere en ny Rejse, hvor han kom til Uganda og ved sin Hjemkomst opfordrede han engelske Missionsselskaber til at tage sig af dette Land, hvor der sikkert var god Jordbund for Evangeliet. Og det har vist sig. Nu tæller alene den engelske biskoppelige Kirke over 90,000 Medlemmer, og omtrent 36,000 Drenge og 28,500 Piger gaar i Missionsskoler, hvor Bibelen er Lærebog. Hvert døbt Menneske har i det mindste et Ny Testamente. Alle fire Konger og de fleste Høvdinge er Kristne; og Islam, som en Tid havde faaet stor Magt og benyttet den til at forfølge de Kristne, er nu i stærk Aftagen. Den unge Mand, som nu til August skal blive Landets øverste kronede Styrer, er opdraget i England og har der vist dem, der er kommet i Berøring med ham, hvad der kan blive af Ugandafolket.

Virkningerne af Kristendommens Indflydelse har allerede vist sig i store „humane" Forandringer: Slaveriet er afskaffet; Kvinden er bleven frigjort — se bl. a. de 28,500 Skolepiger, hvoraf ikke een skulde have lært noget, hvis enten Hedenskabets eller Muhammeds Lære endnu raadede — og Hedenskabets mørke Nat med alle dens Rædsler er ved at svinde. Hvordan denne Nat kan være, fremgaar alene af, hvad der berettes fra et af Nabolandene, at ikke blot de døde, men ogsaa de døende kastes ud i Skoven for at fortæres af Hyænerne.

Korrespondancer

Luck, Wis.

Kvindeforeningen her i St. Peters Menighed havde som sædvanlig deres Basar anden Pinsedag, og da Vejret var særdeles smukt, var der mange til Stede. Past. C. Krogh og Past. H. W. Bondo talte lidt ved samme Lejlighed, og Sangkoret sang mange Sange. Kaffe og Kage samt forskellige andre forfriskninger blev serveret, og i det hele taget havde vi en skøn og hyggelig Festdag under Skovens grønne Kroner.

Vi har atter i Aar to Maaneder Religionsskole med Miss Helga Knudsen fra Beresford, S. Dak., som Lærerinde.

Miss Dina Pedersen, Datter af Mr. og Mrs. M. C. Pedersen i Luck, og Axel Bennedsen holdt Bryllup den 5. Juni og blev ægteviet i West Denmark Kirke af Past. P. H. Pedersen. Deres Hjem vil blive paa forhenværende Christen Pedersens Farm, som Bennedsen har købt. Til Lykke!

Heffners Livery Barn i Luck, beliggende overfor West Hotel, afbrændte til Grunden Lørdag Eftermiddag den 6. Juni. 5 Heste omkom i Luerne, og tillige brændte en Del Vogne, Seletøj o. s. v. Med stor Anstrengelse lykkedes det at redde Hotellet. Alt var assureret.

Vi har i dette Foraar haft rigelig Regn, saa alt ser nok saa fordigt ud. Her bliver Aar efter Aar plantet mere og mere Majs; det er ligesom Klimaet har forandret sig; thi for en Del Aar tilbage var det ofte, at Frosten kom vel tidlig om Efteraaret, før Majsen blev modnet, men i de senere Aar har Majsen været god; derfor er her og vil snart blive opført Siloer paa enhver Farm, hvor de driver Mejeri af nogen Betydning; thi det er jo Farmernes vigtigste Indtægtskilde paa disse Grændser. Vi lever jo i et af Landets rigeste Kløverbelter.

Her har været en ganske livlig Farmhandel i dette Aar; det er i Almindelighed de ældre Farmere der sælger ud og søger ind til Byerne, men ved samme Leilighed faar vi andre Nationer ind iblandt os, hvad vi ikke har videre Trang for. Vi ønsker jo helst, at hvad her er til Salg, kun kommer i Hænderne paa vore egne Landsmænd og især saadanne, som vil tage Del i et kristeligt luth. Menighedsliv. Men det tager andre Nationers Landagenter ikke i Betragtning. Man ser ikke deres Landavertisfementer i vore danske luth. Blade, men nærmest i de engelske, som har en stor Udbredelse.

J. J.

Atlantic, Iowa.

Søndag den 31. Maj var en højtidelig Dag for St. Pauli Menighed, idet 5 unge Mennesker blev konfirmeret og 5 Familier blev optaget i Menigheden. Dette var en stor Opmuntring for os, hvilken vi vel ogsaa trængte til, da 3 Familier for kort Tid siden rejste bort.

Samme Dag holdt Pastor James C. Peterson sin Afskedsprædiken. Past. Rasmussen, Exira, har lovet at betjene Menigheden i Atlantic foreløbig. Denne Forandring er bleven gjort i Samraad med Kredsstyrelsen — og begrundet paa, at Udviklingen i Harlan-Kaldet kræver saa meget af Pastor Petersons Tid som muligt. To-forbindelsen mellem Harlan og Atlantic er ikke saaledes, at man kan prædike begge Steder samme Dag. Desuden bør rer Shelby jo ogsaa med til Pastor Petersons Kald.

Korr.

Ferieskolekort.

Nye Karakterkort for de danske Ferieskoler vil være færdig inden 1. Juli. Prisen bliver omtrent som sædvanlig.

Prøve og Prisopgave frit paa Forlangende til enhver Lærer.

DAN. LUTH. PUBL. HOUSE,
Blair, Nebraska.

Ønsker De en god opdyrket Farm i det sydlige Minnesota?
I saa Tilfælde skriv efter vor 1914 Liste og smukke lille Bog om "Syd Minnesota".
C. E. Brown Land & Loan Co.,
Madelia, Minn.

Dansk Lærerinde.
Plads ønskes som Lærerinde i en dansk Sommerskole. Skriv til
Miss Helga Knudsen,
Orphan Home, Beloit, Ja.
eller in care of Rev. J. Knudsen,
Beresford, S. D.

FAIRMEAD SKANDINAVISKE KOLONI,
MADERA COUNTY, CALIFORNIA,
er beliggende 30 Mil nord for Fresno. Bedste Jord for Alfalfa (5 til 7 Indhøstninger), Vindruer, Frugt og Grøntsager. 400 Familier har købt for Hjem her i de sidste 18 Md. Sælges for blot $125 Acren, paa meget lette Vilkaar. Gode Agenter ønskes. Skriv i Deres Modersmaal efter illustreret Beskrivelse til;
C. PHILIPSEN, 5651 Shafter Ave., Oakland, Calif.

Ben Hur.

En ny Udgave af Lew Wallaces berømte Bog „Ben Hur" er nylig udkommen i Danmark og findes nu paa Lager hos undertegnede.

Udgaven er delt i tre Dele og hver Del særskilt kartonneret. Der er altsaa egentlig 3 Bind, hver paa ca. 125 Sider, i Format 4¾ X 6¾ Tommer. Paa Forsiden af hver Del findes i Farvetryk Billedet af de tre Vise, der følger Østens Stjerne. Som Forord findes en kort Levnedsskildring af Forfatteren. Bogen er trykt med store, let læselige latinske Typer.

Den sælges, saa langt Lageret rækker, for den beskedne Pris af

60 Cts. per Eksemplar.
Portofrit.

Dan. Luth. Publ. House.

Vi har snart ikke flere
af Bogpakker Nr. 11 og Nr. 12,
men i deres Sted tilbydes følgende

Bogpakke Nr. 13:
Seks indbundne Bøger — i alt 1136 Sider:
1. Mc Laren: Under vilde Roser.
2. Ernst Schrill: Jadwiga.
3. Odebrett, eller Vekslingerne i en Synders Liv.
4. Gerhardt: Straa og Guld.
5. J. M. Hansen: En Guds Mand.
6. Harald Schmidt: Gennem Ildprøven.

Alle 6 for 60 Cts plus Porto 25 Cts.

Bogpakke Nr. 14.
Ti kristelige Smaabøger — alle i Omslag.
1. Tro indtil Døden.
2. Hvad har vi i vor Bibel.
3. Hjerteskud.
4. Min Kamp med Mormoner.
5. Skovg.-Petersen: Hvorledes findes Guds Villie?
6. P. S. Vig: Om Troens Vished.
7. Funcke: Hvorfor er Mennesket i Verden?
8. Jens og Maren (Jydsk Mundart).
9. Om Gennembrud og Vækst i Hjemmet.
10. En Skytsengel.

Alle 10 for 35 Cts. plus Porto 10 Cts.

Specielt.
Pakke 13 og 14 tilsammen — alle 16 Bøger — frit tilsendt enhver Adresse ved Modtagelse af $1.00.

Om alle disse Bøger gælder det som om dem i Bogpakker 11 og 12, at de er noget beskadiget udvendig, men de er i alle Tilfælde hele og Indholdet uskadt.

Danish Luth. Publ. House,
Blair, Nebr.

Udvalg af
GYLDENDALS STORE NEDSÆTTELSE.

Af Gyldendals store Nedsættelse haves nu paa Lager her bl. a. følgende, som sendes portofrit til enhver Adresse ved Modtagelse af de vedføjede yderst lave Priser.

Religiøse og teologiske Skrifter:

Breve fra Luther, oversatte af F. L. Mynster. 438 Sider.	.30
Theologiske Afhandlinger af C. E. Scharling. 428 Sider.	.40
Syv Prædikener for Børn, af Gordon Calthrop. 93 Sider	.10
A. S. Paulsen: Jesu Barndom og Ungdom. 223 Sider..	.20
F. Nielsen: Sjæle- og Tænkelære. 96 Sider	.20
Søren Kierkegaard: Øjeblikket. 193 Sider	.40
Søren Kierkegaard: Frygt og Bæven. 144 Sider.....	.35
J. P. Mynster: Prædikener. 1ste Bind. 460 Sider.	.30
J. P. Mynster: Efterladte Prædikener. 244 Sider	.25
Grundtvig: Bibelkrønike for Børn og Menigmand 1255.	.15
Blaise Pascal, Hans Kamp mod Jesuitterne 175 Sider..	.20
A. C. Larsens Fortolkninger. 12 Bind tilsammen nu..	3.30

Historie, Biografi o. s. v.

Thrige: Danmarks Historie i vort Aarhundrede: I. og II. Del. 1308 Sider 21 Kr. Nu kun	$1.75
Danmarks Folk. 156 dobbeltspaltede Sider. 163 Illustrationer	.35
Grundtvig: Mands Minde. 603 Sider	.50
Listov: Luthers Levnet. 259 Sider..	.35
Schwanenflügel: H. C. Andersen, 161 Sider.....	.65
Jens Munks Navigatio Septentrionalis	.20
Bodenhoff: Fra Dannevirke til Als. 137 Sider.... ..	.35
Oppermann: Dalgas, Hedesagens Forkæmper. 32 Sider	.10

Litteratur:

Grundtvig: Danske Kæmpeviser. 300 Sider	.20
Chr. Richardt: Blandede Digte. 257 Sider.....	.35
Digter og Skizzer fra danske Forfattere. 167 Sider....	.25
H. C. Andersen: De to Baronesser. 276 Sider.....	.35
Sophie Breum: Julegæster og andre Historier. 136Sider.	.35
Tolv Baumbachske Eventyr. 129 Sider.....	.15
Ibsens „Brand" i episk Form. 264 Sider med Anm..	.50
Grundtvig: Krønikerim. 306 Sider	.40
Eventyrskrinet. Ved Carl Ewald. Ill. af LouisMoe. 1—5.	1.10

Nedsættelsen varer kun til Nov. 1914 og Antallet af Eksemplarer er begrænset. Man tilraades at bestille straks.

DANISH LUTHERAN PUBLISHING HOUSE,
Blair, Nebr.